

Tervetuloa arkeemme!

ADOPTIOLUPAA ODOTELLESA ajatukset lentävät yhä useammin lastenhuoneesta kauas Uralin taakse. Lastenhuoneessa kauhistelen, miten sinne mahtuisi vielä toisen lapsen lelut ja vaatteet. Ajatusketju jatkuu mietintöihin lapsen sukupuolesta ja iästä. Mitä isoveljen pieneksi käyneitä vaatteita säästän? Voisiko tyttökin istua sinisellä potalla? Mitä veisimme tuliaisiksi, kun pääsemme lapsen luo? Lasken päiviä, viikkoja, kuukausia ja arvuuttelen, milloin pääsemme katsomismatkalle. Ajatukset päässä sulautuvat sopaksi, ja palaan arkeen saamatta mihinkään vastauksia. On vielä siedettävä odottamisen epämääräisyyttä.

LAPSIPERHEEN ARKI ei ole yhtäjaksoista hymyä ja pelkkää makaronilaatikkaa, mutta silti ihanaa.

Kun on kiireinen lähtö, lapsi ei pue ja koira karkaa pihalle. Tai kun maidot kaatuvat pöydälle kolmannen kerran samana päivänä ja vaatteet sekä koiran silppuama pahlavilaatikko lojuvat olohuoneen lattialla. Näis-

sä tilanteissa aiemmin niin pitkä pinnani ei enää venykään. Pinnan paukkuminen loppuu kuitenkin nopeasti esimerkiksi siihen, kun poika matkii tuuhauksiani tai sanoo jotain nasevaa. Arjen kamaluus muuttuu ihanuudeksi viimeistään myös silloin, kun pääsen lukemaan rauhassa iltasatua. Tai kun poikani kysyy lempikirjastaan oppimansa jokapäiväisen kysymyksen: "Arvaa kuinka paljon sinua rakastan?" ja keksii halausten kera mitä liikuttavimman vastauksen odottaen äidiltä jotain vielä ihanampaa. Tällaiset hetket vahvistavat toivetta, että pääsisin patistamaan kahta lasta pukemaan kiireessä tai saisin siivota vielä toisen lapsen kaatuneet maidot.

ISOVELI ODOTTAA tulewansa isoksi ja vahvaksi, kun pikkuveli tai -sisko saapuu. Isoveljen mielessä sisarus on iso vauva. Olemme siirtäneet yhdessä pienten lasten leluja ja vaatteita odottamaan pikkusisarusta. Isoveli aikoo luovuttaa paikkansa ruokapöydässä ja siirtyä itse syömään isojen poikien tuoliin.

Hän odottaa myös yhteisiä leikkejä ja sitä, että pääsee opettamaan pikkuiselle muun muassa pelejä, luistelua, hiihtämistä. Karu totuus on kuitenkin se, että lentokoneella ei saavukaan vauva, vaan omatahtoinen leikki-ikäinen, joka ehkä sotkee leikkejä ja ennen kaikkea vie huomiota äidiltä ja isältä.

MEILLÄ KÄY kerran kuussa eräs sisaruspari tukilapsina. Olemme näin nähneet sisaruuden hyvät ja huonot puolet varavanhempina. Sisarusten arkeen mahtuu sekä riitoja että hellyttävää huolenpitoa. Itse en muista joutuneeni jakamaan limpparia kahdeksan vuotta vanhemman siskoni kanssa. Olen kyllä ollut välillä isosiskon huiputettavana ja välillä kaikkien lellittävänä. Sisarukset ovat nyt aikuisenakin itselleni enemmän kuin aarteita, joihin voi turvata niin iloissa kuin suruissa. Toivon, että omille lapsilleni tulisi yhtä vahva ja hyvä sisarussuhde arjen tais-toista huolimatta.

Mimu

